

VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ**
(NR 112)
z dnia 22 lutego 2017 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 112)

22 lutego 2017 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem posła **Lecha Kołakowskiego (PiS)**, zastępcy przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

I. w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów wyłączonych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału (COM(2016) 854 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

II. w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, w zakresie tymczasowego stosowania ogólnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami towarów i usług powyżej określonego progu (COM(2016) 811 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

III. w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (COM(2016) 851 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

IV. w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych do pokrycia strat i dokapitalizowania oraz zmieniającej dyrektywę 98/26/WE, dyrektywę 2002/47/WE, dyrektywę 2012/30/UE, dyrektywę 2011/35/UE, dyrektywę 2005/56/WE, dyrektywę 2004/25/WE oraz dyrektywę 2007/36/WE (COM(2016) 852 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

V. w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Środowiska (28 lutego 2017 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (COM(2015) 337).

W posiedzeniu udział wzięli: **Paweł Sałek** sekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska wraz ze współpracownikami, **Piotr Nowak** podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów wraz ze współpracownikami, **Maja Solska** naczelnik wydziału w Departamencie Współpracy Międzynarodowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, **Michał Kanownik** prezes Związku Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego „Cyfrowa Polska”, **Janusz Korwin-Mikke** poseł do Parlamentu Europejskiego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Agnieszka Maciejczak** i **Paweł Witecki** – z sekretariatu Komisji w BSM; **Marek Jaśkowski** i **Dorota Olejniczak** – eksperci ds. legislacji z BAS, **Zofia Szpringer** – kierownik zespołu z BAS, **Jacek Kulicki** – specjalista ds. finansów publicznych z BAS.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Stwierdzam kworum. Witam wszystkich posłów członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej, posłów do Parlamentu Europejskiego, ministrów i towarzyszące im osoby. Czy są uwagi do porządku obrad? Nie widzę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek obrad.

Przechodzimy do pkt I, czyli rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów wyłączonych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału (COM(2016) 854 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Piotra Nowaka, podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Nowak:

Dziękuję. Dzień dobry, panie przewodniczący, szanowna Komisjo, szanowni państwo, jeśli chodzi o stanowisko rządu do wniosku dotyczącego dyrektywy PE i Rady zmieniającego dyrektywę 2013/36 UE, COM(2016) 854, przepisy prawne przyjęte w odpowiedzi na kryzys 2008 r. znacząco przyczyniły się do poprawy odporności systemu finansowego na przyszłe szoki, nie uregulowały jednak wszystkich kwestii kompleksowo i nie zawsze były wystarczająco precyzyjne. Proponowane we wniosku zmiany co do zasady mają na celu uzupełnienie braków powstających w tych ramach prawnych regulujących funkcjonowanie systemu finansowego.

Rząd RP zasadniczo popiera proponowane zmiany, postrzegając je jako krok w kierunku wzmocnienia odporności systemu finansowego na wypadek wystąpienia ewentualnego kryzysu finansowego. Proponowane zmiany dotyczące przepisów w zakresie polityki wynagrodzeń dostosowują regulacje do skali i formy prawnej działalności mniejszych instytucji kredytowych, takich jak banki spółdzielcze, czyniąc te wymogi mniej uciążliwymi i bardziej proporcjonalnymi. Wątpliwości rządu RP budzi natomiast brzmienie przepisów odnoszących się do procesu przeglądu i oceny nadzorczej oraz rezygnacja z możliwości przeciwdziałania ryzyku systemowemu za pomocą filara drugiego. Istotne obawy rządu, związane ze zmianami w przeglądzie oceny nadzorczej, tak zwanej SREP, wynikają ze standaryzacji tego procesu, który może skutkować zmniejszeniem skutecz-

ności nadzoru mikroostrożnościowego. W naszym przypadku nadzór mikroostrożnościowy wykonuje KNF.

Wątpliwości wzbudza także przepis zapewniający Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego uprawnienia do wydawania regulacyjnych standardów technicznych, tak zwanych RTS, określających informacje niezbędne do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności przez banki. Określanie wymagań licencyjnych dla banków jest uprawnieniem krajowego organu nadzoru, dlatego istnieje obawa, że uprawnienia EUNB i KNF w tym zakresie będą ze sobą kolidować.

Pewne zastrzeżenia rządu wzbudza także dopuszczenie możliwości przeglądu przez Komisję Europejską listy podmiotów wyłączonych spod obowiązywania przepisów dyrektywy. W tym miejscu należy zauważyć, że wyłączenia dla polskich podmiotów, takich jak BGK oraz SKOK-i, zostały zagwarantowane w traktacie akcesyjnym. Ponadto rząd widzi potrzebę doprecyzowania przepisów dotyczących wydawania zezwoleń dla finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej. Nie jest bowiem jasne, czy przedmiotem takiego zezwolenia ma być działalność tego typu podmiotów, czy też posiadanie przezeń akcji banków.

Podsumowując, rząd RP wspiera starania Komisji Europejskiej w zakresie zmiany przepisów regulujących działalność instytucji kredytowych. Zapewnienie ram prawnych gwarantujących bezpieczne funkcjonowanie rynków finansowych w UE jest nadrzędnym celem wprowadzanych rozwiązań. Należy mieć jednak na uwadze, że rynki finansowe w poszczególnych krajach UE znacznie się od siebie różnią. Dlatego też istotne jest, aby projektowane przepisy w wystarczającym stopniu uwzględniały ich specyfikę. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Dziękuję. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Piotr Cieśliński. Bardzo proszę pana posła o zabranie głosu.

Poseł Piotr Cieśliński (PO):

Dziękuję, panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, kryzys 2008 roku był alarmującym sygnałem w odniesieniu do stabilności europejskiego rynku finansowego. UE w odpowiedzi na to wyzwanie podjęła szereg legislacyjnych inicjatyw, które znacząco się przyczyniły do poprawy odporności systemu finansowego na podobne zawirowania w przyszłości. Zmiany te nie objęły jednak kompleksowo wszystkich obszarów potencjalnie zagrożonych. Celem proponowanych we wniosku zmian jest uzupełnienie braków w ramach prawnych regulujących funkcjonowanie systemu finansowego oraz wprowadzenie nowych rozwiązań, mających istotne znaczenie dla jego bezpieczeństwa. Będzie to też zapewne następny krok w kierunku zapewnienia integracji unii bankowej.

Cel ten ma być osiągnięty poprzez wzmocnienie bezpieczeństwa systemu finansowego oraz udoskonalenie stosowanych obecnie regulacji. W szczególności chodzi o zapewnienie skutecznej identyfikacji ryzyka związanego z prowadzeniem działalności na rynku usług finansowych, a także zagwarantowaniem utrzymywania odpowiedniej bazy kapitałowej i płynności finansowej przez instytucje kredytowe. Rozwiązania te niewątpliwie mają zapewnić ograniczenie ryzyka zaangażowania środków publicznych i środków deponentów w przypadku zawirowań na rynku finansowym. Warty podkreślenia jest fakt, że dotychczasowe przepisy w praktyce powodowały niejasności interpretacyjne w zakresie dopuszczalności nakładania dodatkowych wymogów ostrożnościowych przez organy nadzorcze.

Nowe przepisy konkretyzują zasady oddziaływania organów nadzorczych na instytucje kredytowe, określając między innymi kryteria nakładania dodatkowych wymogów kapitałowych, zasady przeprowadzania procesu oceny adekwatności kapitału wewnętrznego oraz kryteria nakładania dodatkowych obowiązków w zakresie sprawozdawczości i ujawniania informacji. Omawiany wniosek zawiera także wymianę w zakresie polityki wynagrodzeń dla pracowników instytucji kredytowych mających istotny wpływ na profil ryzyka działalności.

Obowiązujące dotychczas, w tym zakresie, przepisy w wielu przypadkach okazywały się niedostosowane do warunków prawnych obejmujących mniejsze instytucje kredytowe

w poszczególnych państwach członkowskich. Proponowane zmiany dostosowują wymogi dyrektywy CRD do skali i charakteru działalności tych instytucji, zgodnie z zasadą proporcjonalności, eliminując jednocześnie wspomniane problemy. Wniosek obejmuje również przepisy dotyczące pomiaru ryzyka stóp procentowych, czy funkcjonowania holdinów finansowych. Ich wprowadzenie zapewni kompleksowe jednolite zasady nadzoru nad rynkiem finansowym w UE.

Reasumując, można stwierdzić, że proponowane we wniosku rozwiązania odpowiadają na aktualne zagrożenia związane z ryzykiem na europejskim rynku finansowym i przyczynią się w praktyce do minimalizacji tego ryzyka, podnosząc tym samym poziom stabilności i przewidywalności tego sektora. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Dziękuję panu posłowi. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. Wobec tego chciałbym zaproponować następującą konkluzję: **Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy dokument o sygnaturze COM(2016) 854 wersja ostateczna i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP. Podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu.** Na tym zamykam rozpatrywanie pkt I.

Przechodzimy do pkt II, czyli rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, w zakresie tymczasowego stosowania ogólnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami towarów i usług powyżej określonego progu (COM(2016) 811 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Piotra Nowaka, podsekretarza stanu w MF. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska.

Podsekretarz stanu w MF Piotr Nowak:

Bardzo dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, szanowni państwo, przedstawiony przez Komisję Europejską projekt zakłada zmianę dyrektywy VAT w taki sposób, aby umożliwić państwom członkowskim wprowadzenie na swoim terytorium ogólnego mechanizmu odwrotnego obciążenia dla dostaw towarów oraz świadczenia usług dla transakcji powyżej progu 10 tys. euro. Komisja zobowiązała się do przedstawienia tego projektu po uzgodnieniach politycznych na temat strategii walki z oszustwami w UE. Narzędziem walki z tymi oszustwami, wskazanym przez niektóre państwa członkowskie, ma być właśnie odejście od dotychczasowego modelu rozliczania podatku VAT przez sprzedawcę na każdym etapie sprzedaży na rzecz pobierania VAT na ostatnim etapie łańcucha dostaw towarów lub świadczenia usługi, tj. przy sprzedaży ostatecznemu konsumentowi.

Państwa, które są zainteresowane tym rozwiązaniem, to Czechy i Austria. Propozycja Komisji w zakresie ogólnego mechanizmu odwrotnego obciążenia, tak zwanego *reverse charge* w potocznym brzmieniu, zakłada po pierwsze fakultatywność, tj. indywidualną decyzję państwa, czy chce skorzystać z tego środka, po drugie powszechność, tj. objęcie środkiem wszystkich dostaw towarów i usług powyżej wymienionego progu, po trzecie tymczasowość, tj. stosowanie środka tylko do 30 czerwca 2022 r., oraz po czwarte uprawnienie Komisji do udzielania derogacji na zastosowanie *reverse charge* i wygaszania jej, gdy środek będzie negatywnie wpływał na funkcjonowanie jednolitego rynku, gdy dojdzie do wzrostu poziomu oszustw VAT, wynikających z funkcjonowania tego rozwiązania, w pozostałych państwach członkowskich, co najmniej dwóch.

Warunki przyznania tego mechanizmu państwu członkowskiemu są następujące: jego luka w VAT wyrażona jako odsetek łącznej kwoty zobowiązań podatku z tytułu VAT jest co najmniej 5 punktów procentowych powyżej średniej unijnej luki w VAT, udział oszustw karuzelowych w całkowitej luce w VAT tego kraju wynosi ponad 25% oraz państwo nie radzi sobie z walką z oszustwami karuzelowymi i innymi metodami.

Projekt Komisji przewiduje również przyznanie prawa do zastosowania mechanizmu *reverse charge* państwu, które posiada wspólną granicę z krajem już stosującym ten

mechanizm, jeżeli państwo to stwierdzi, że występuje poważne ryzyko przeniesienia się oszustw na jego terytorium, a inne środki kontroli nie są wystarczające do ich zwalczania.

Stanowisko rządu w odniesieniu do propozycji przedstawionej przez Komisję Europejską jest neutralne. Rząd z zainteresowaniem przygląda się inicjatywom, które dążą do eliminacji oszustw podatkowych w obszarze VAT, w szczególności oszustw karuzelowych. Wprowadzenie takich rozwiązań powinno być jednak analizowane w kontekście funkcjonowania całego systemu VAT. W opinii rządu RP nie zostało dostatecznie jasno wykazane przez Komisję Europejską, że proponowane rozwiązanie będzie przynosiło korzyści podatkowe, adekwatne do podniesienia poziomu skomplikowania i kosztów dla gospodarki, co może powstrzymać państwa przed ubieganiem się o tego typu mechanizm.

Przy analizowaniu tej propozycji nie można pominąć faktu, że poza zaletą mechanizmu *reverse charge*, jaką jest skuteczność w walce z oszustwami karuzelowymi, system ten implikuje szereg problematycznych wyzwań. Na przykład wprowadzenie tego mechanizmu w niektórych państwach spowoduje istnienie na terenie UE dwóch różnych reżimów VAT: obecnego i tymczasowego. Po drugie, przewiduje się wzrost kosztów wypełnienia obowiązków podatkowych przez przedsiębiorców zarówno w krótkiej, jak i w długiej perspektywie. W przypadku wdrożenia *reverse charge* będą oni musieli dostosować się zarówno do nowego systemu, jak i prowadzić operacje gospodarcze zgodnie z zasadami ogólnymi, szczególnie gdy prowadzą działalność na obszarze różnych państw. Po trzecie, przedsiębiorcy będą również mieli zróżnicowaną sytuację, jeśli chodzi o *cash flow*, czyli przepływy środków pieniężnych. W ocenie Komisji, wyrażonej w ocenie skutków przedstawionego wniosku legislacyjnego, *reverse charge* będzie miał najprawdopodobniej negatywne skutki dla małych i średnich przedsiębiorstw, a pozytywne dla wielkich korporacji. Po czwarte, koszty dla administracji podatkowych wzrosną w związku z koniecznością wdrożenia i dostosowania nowych mechanizmów kontrolnych, w szczególności w przypadku przenoszenia się oszustw na inne terytoria, czego nie możemy wykluczyć. Po piąte, walka z oszustwami karuzelowymi może być ukrócona, ale w to miejsce mogą się pojawić nowe nieprawidłowości, przesunięte na przykład na poziom detaliczny, tak zwany, znany już w UE, *micro fraud*, który obecnie jest trudny do oszacowania.

Rząd, w swoim stanowisku do dokumentu programowego Komisji Europejskiej, komunikatu dotyczącego planu działania w sprawie VAT w kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT „Czas na decyzję” (taki był tytuł), podszedł z rezerwą do przyznawania tymczasowych odstępstw dla państw członkowskich w celu zwalczania oszustw krajowych i strukturalnych przy wykorzystaniu mechanizmu odwrotnego obciążenia. Z uwagi jednak na to, że przedstawiona propozycja legislacyjna, stanowiąca odpowiedź na forsowanie przez niektóre państwa członkowskie umożliwienia im stosowania takiego rozwiązania – chodzi tu głównie o Czechy i Austrię – zakłada mechanizmy zabezpieczające państwa ościenne przed negatywnymi skutkami funkcjonowania generalnego *reverse charge*. Rząd nie będzie się sprzeciwiał pracom nad tym wnioskiem. Z uwagi na okoliczność, że Polska graniczy z jednym z państw, które skłonne są wprowadzić taki nowy ogólny mechanizm rozliczania VAT, mam tu na myśli Czechy, należy jedynie zapewnić, aby tekst dyrektywy przewidywał środki zabezpieczające krajowy rynek przed przenoszeniem się osób z Czech na terytorium Polski. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Posłem sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Jacek Wilk. Bardzo proszę pana posła o zabranie głosu.

Poseł Jacek Wilk (Kukiz15):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. To dosyć wyjątkowy akt prawny, bo właściwie bardzo krótki, co jest dość rzadko spotykane w tym, co przychodzi do nas z UE. Ale to ma najmniejsze znaczenie. Dużo ważniejsze jest to, że nie sposób się oprzeć wrażeniu, że to jest chyba próba zastosowania pewnego eksperymentu wobec rzeczywiście rosnących problemów z przestępstwami VAT-owskimi, z karuzelami VAT-owskimi, z niedostateczną ścigalnością tego typu podatków. Chyba w drodze eksperymentu, czyli na jakiś

czas, próbuje się zastosować szerzej rozwiązanie, które do tej pory było po pierwsze wyjątkowe, a po drugie dotyczyło stosowania raczej tylko do określonego rodzaju transakcji, branż, gałęzi itd.

Tutaj jest zupełnie inna koncepcja. Tutaj koncepcja jest taka, że odwrócony VAT może być stosowany przez państwa, które tego chcą, tylko przy tym jednym kryterium. Tym kryterium ma być faktura o określonej wartości powyżej 10 tys. euro. I nie ma znaczenia, jaki to jest rodzaj transakcji, czego dotyczy, jakich towarów, usług itp. Jedynym kryterium pozostaje tylko to, że mamy fakturę o tejże wysokości.

To już budzi pierwszą wątpliwość, ponieważ oczywiście od razu możemy sobie wyobrazić, że można to ominąć, rozbijając transakcję na kilka faktur o mniejszej wartości i już wtedy obowiązek odwróconego VAT-u nie będzie stosowany. Natomiast warto tu wspomnieć jeszcze o tym, o czym powiedział przedstawiciel rządu, że po pierwsze tego typu rozwiązanie, gdybyśmy to mieli zastosować, faktycznie spowoduje jeszcze większe skomplikowanie systemu VAT, zwłaszcza w Polsce, bo tak naprawdę w praktyce okaże się, że przedsiębiorcy będą musieli stosować dodatkowy rejestr VAT-owski, podwójne rejestrowanie VAT-u normalnego i odwróconego, po drugie wątpliwe jest, czy wyeliminuje najważniejszy problem z ukrywaniem należności VAT-owskich. Wiemy bowiem przecież, że główny problem polega na tym, że na eksporcie jest stawka zero i to powoduje różnego rodzaju konstrukcje i projekty podatkowe, dzięki którym ten VAT się wyłudza od państwa.

Więc, jak powiedziałem, moje wrażenie po przeanalizowaniu przepisów jest takie, że to jest rodzaj eksperymentu wątpliwej jakości i o wątpliwych skutkach. Chyba, raczej będzie to mało skuteczne rozwiązanie, ponieważ tak naprawdę, żeby wyeliminować źródła patologii związanych z omijaniem podatku VAT, czy wyłudzeniem, system VAT-owski wymaga radykalnego uproszczenia, a nie dodatkowego komplikowania, które niczego dobrego przynieść nie może. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. Wobec tego chciałbym zaproponować następującą konkluzję: Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy dokument o sygnaturze COM(2016) 811 wersja ostateczna i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt II.

Przechodzimy do pkt III, czyli rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (COM(2016) 851 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd jest reprezentowany przez pana Piotra Nowaka, podsekretarza stanu w MF. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska.

Podsekretarz stanu w MF Piotr Nowak:

Bardzo dziękuję, szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, szanowni państwo, stanowisko rządu dotyczące tego rozporządzenia nr 806/2014, potocznie zwanego SRM, wygląda następująco: proponowane przez Komisję Europejską zmiany dotyczące rozporządzenia SRM dotyczą implementacji wymogu TLAC oraz włączenia tego wymogu w ogólne zasady dotyczące minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu i konwersji, nazywanego MREL-em. Rząd RP popiera kierunek rozwiązań przedstawionych w projekcie Komisji Europejskiej, zapewniających spójność pomiędzy wymogiem MREL oraz TLAC, co pozwoli na uniknięcie nakładania się obu wymogów.

Przyjęte rozwiązania przyczynią się także do zwiększenia pewności prawnej, poprzez dostosowanie regulacji unijnych do międzynarodowych standardów, co pozwoli utrzymać konkurencyjność europejskich globalnych banków na arenie międzynarodowej. Propo-

nowane podejście, zapobiegnie nadmiernemu obciążeniu mniejszych banków, które nie zostały uznane za globalne instytucje ważne systemowo.

Na obecnym etapie, wymóg TLAC jest adresowany tylko do tych globalnych instytucji ważnych systemowo, a pozostałe podmioty objęte będą wymogiem MREL, wyznaczanym zgodnie z dyrektywą BRR, w naszym przypadku przez bankowy fundusz gwarancyjny, tj. indywidualnie oraz z zakresem podporządkowania określanym przez organ przymusowej restrukturyzacji w zależności od danej instytucji. Ponadto rząd widzi potrzebę poddania głębszej analizie ewentualnego rozszerzenia wymogu TLAC na instytucje istotne systemowo dla krajowych systemów finansowych.

Przyjęte rozwiązania legislacyjne powinny zawierać, odpowiednio zabezpieczenie ograniczające nadmierne obciążenia dla zróżnicowanej grupy podmiotów, jakimi są instytucje istotne systemowo dla krajowych systemów finansowych, w tym określenie odpowiedniego okresu przejściowego na dostosowanie się do nowych regulacji. Swobody decyzyjne krajowych organów przymusowej restrukturyzacji, w tym przypadku BFG, w zakresie wyznaczenia wymogu MREL, nie powinny być mniejsze, niż zostało to ustanowione w obecnie obowiązujących przepisach dyrektywy BRR. Ograniczenie takiej możliwości uzależnienia spółki zależnej od organów właściwych spółek macierzystych. Takie rozwiązanie może spowodować, że krajowy organ przymusowej restrukturyzacji, będący częścią krajowej sieci bezpieczeństwa finansowego, może mieć ograniczony katalog narzędzi do monitorowania i utrzymywania stabilnego krajowego systemu finansowego.

Podsumowując, rząd RP z zadowoleniem przyjmuje propozycję implementacji wymogu TLAC do unijnego prawa. Pomimo, że Polska nie jest obecnie członkiem unii bankowej oraz nie uczestniczy w niej na zasadzie bliskiej współpracy z Europejskim Bankiem Centralnym, należy zapewnić, aby przepisy rozporządzenia nie wpływały negatywnie na funkcjonowanie spółek zależnych działających w krajach nieuczestniczących w unii bankowej, a posiadających oddziały macierzyste w krajach uczestniczących. Istotne dla Polski jest również wypracowanie takich zasad, które nie będą utrudniały ewentualnego przystąpienia Polski do unii bankowej na późniejszym etapie.

Mając na uwadze powyższe informacje, zwracam się do Wysokiej Komisji z uprzejmą prośbą o przyjęcie stanowiska rządu. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Dziękuję. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Wojciech Bakun. Bardzo proszę pana posła o zabranie głosu.

Poseł Wojciech Bakun (Kukiz15):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, bardzo krótko. Zarówno po analizie tekstu, który dostaliśmy z Biura Analiz Sejmowych, jak i po otrzymaniu stanowiska ministerstwa, chociaż w nieprzepisowym terminie, uważam, że Komisja powinna poprzeć stanowisko ministerstwa. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. Wobec tego chciałbym zaproponować następującą konkluzję: **Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy dokument o sygnaturze COM(2016) 851 wersja ostateczna i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu.** Na tym zamykam rozpatrywanie pkt III.

Przechodzimy do pkt IV, czyli rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych do pokrycia strat i dokapitalizowania oraz zmieniającą dyrektywę 98/26/WE, dyrektywę 2002/47/WE, dyrektywę 2012/30/UE, dyrektywę 2011/35/UE, dyrektywę 2005/56/WE, dyrektywę 2004/25/WE oraz dyrektywę 2007/36/WE (COM(2016) 852 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Piotra Nowaka, podsekretarza stanu w MF. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska.

Podsekretarz stanu w MF Piotr Nowak:

Dziękuję, panie przewodniczący, szanowna Komisjo, szanowni państwo, ta dyrektywa tematycznie dotyczy praktycznie tego samego, co przed chwilą państwu sprawozdawałem. Poprzednio było rozporządzenie, ale tematyka jest ta sama. Dyrektywa nas również obejmuje. Ponadto chciałbym również dodać, że rząd RP pozytywnie odnosi się do przedstawionej przez Komisję Europejską koncepcji zharmonizowania przepisów dotyczących moratorium w dyrektywie, ewentualne ujednoczenie przepisów z zakresu zawieszania wykonywania zobowiązań może się przyczynić do zachowania zasady równych warunków działania oraz spójności przeprowadzonych procesów przymusowej restrukturyzacji. Rząd jednak zwraca uwagę, że wypracowane rozwiązanie powinno minimalizować negatywne efekty, mogące wystąpić po jego zniesieniu. Na przykład wzmożony odpływ depozytów w banku.

Podsumowując, rząd RP z zadowoleniem przyjmuje propozycję implementacji wymogu TLAC do unijnego prawa oraz pozostałych zmian usprawniających stosowanie przymusowej restrukturyzacji. Należy jednak zapewnić takie instrumenty, które zabezpieczą sytuację finansową spółek zależnych oraz nie będą ograniczały możliwości efektywnego działania krajowych organów przymusowej restrukturyzacji. Mając na uwadze powyższe informacje i te, które w poprzednim punkcie nadmieniałem, bardzo proszę o przyjęcie stanowiska rządu. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Dziękuję. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Mariusz Witczak. Bardzo proszę pana posła o zabranie głosu.

Poseł Mariusz Witczak (PO):

Dziękuję, panie przewodniczący. Mogę to stanowisko wzmocnić. To jest kolejny dokument, który zajmuje się harmonizacją i wzmacnianiem procedur dotyczących budowania instytucji finansowych w państwach członkowskich UE i to takiego budowania, które ma za zadanie minimalizować problemy związane z udzielaniem złych kredytów, z bankructwem firm, ale ma również wprowadzać procedurę dotyczącą harmonijnego likwidowania w oparciu o zasoby własne, instytucji finansowych, nawet jeżeli jakieś problemy danej instytucji się przydarzą.

Geneza dyrektyw, bo ta jest kolejną rozwijającą ten problem, miała oczywiście swoje miejsce wtedy, kiedy przeżywaliśmy wielki światowy kryzys finansowy, w tym również europejski. Okazało się, że bardzo wiele banków w państwach członkowskich nakreślało bańkę spekulacyjną, finansową, bez prawdziwych fundamentów finansowych. Polska na tym tle wyglądała rewelacyjnie, można bez problemu użyć takiego sformułowania dlatego, że zbudowaliśmy dosyć dobry system bankowy w oparciu o polskie prawo bankowe. Nawet jeżeli mieliśmy do czynienia z kapitałem zagranicznym, to jednak banki te musiały w Polsce tworzyć swoje instytucje w oparciu o nasze prawo i działać w relacji z prawem powiązaniem z NBP. Kredyty udzielane były w oparciu o tworzone rezerwy, o cały system monitorowania w Polsce dotyczący kredytów pod obserwacją, zagrożonych, straconych – te wszystkie procedury odbywały się w oparciu o odkładane fundusze i o prognozowanie finansowego wsparcia.

Mówię o tym, nie będę przedłużał, ale mówię o tym dlatego, że szereg rozwiązań, które miały objąć inne banki, w innych państwach unijnych, był w podobny sposób konstruowany. Chodzi o to, by harmonizować i uściślać prawo dotyczące instytucji finansowych tak, żeby minimalizować straty przy zawieraniach finansowych albo po prostu do nich, w taki banalny i naiwny sposób, jak to miało miejsce w niektórych państwach UE w okresie kryzysu, nie doprowadzać.

To jest zmiana wielu dyrektyw i to jest oczywiście bardzo żmudna praca dla rządu, dla MF, dla wszystkich fachowców, żeby się dobrze znaleźć w kontekście naszego prawodawstwa i naszych interesów w ramach tych wszystkich szczegółów, ale sam kierunek i idea lepszego nadzoru jest jak najbardziej słuszna. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. Wobec tego chciałbym zaproponować następującą konkluzję: **Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie**

art. 7 ust. 4 ustawy dokument o sygnaturze COM(2016) 852 wersja ostateczna i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt IV.

Przechodzimy do pkt V, czyli rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Środowiska (28 lutego 2017 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Pawła Salka, sekretarza stanu w Ministerstwie Środowiska, pełnomocnika rządu ds. polityki klimatycznej. Bardzo proszę o przedstawienie informacji.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska Paweł Salk:

Dziękuję uprzejmie, panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, pozwolą państwo, że przekażę informację dotyczącą tego, co w punktach legislacyjnych będzie się działo na najbliższej Radzie ds. Środowiska. Podczas tej Rady omawiana będzie dyrektywa w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztowym, redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych. To jest dyrektywa, która dotyczy handlu uprawnieniami do emisji na terenie UE, tak zwana dyrektywa EU ETS. Na tę chwilę sytuacja wygląda w ten sposób, że cały czas projekt tekstu dyrektywy nie uwzględnia w dalszym ciągu postulatów Polski, a także do końca nie przestrzega zapewnień politycznych i ustaleń politycznych związanych ze specjalną Radą ENVI z 30 września 2016 r. oraz z Rady Europejskiej z 15 grudnia 2016 r.

Generalnie rząd stoi na stanowisku, że przyjęcie aktualnie tak zwanego *general approach*, czyli podejścia ogólnego, jest w tym momencie przedwczesne, z tego względu, że jeszcze wiele spraw wymaga wyjaśnienia, jeśli chodzi o tę dyrektywę, która w sposób bardzo mocny będzie wpływać na gospodarkę całej UE, a szczególnie na gospodarkę polską, na sektor wytwarzania energii, ciepła i wszystkie sektory, które są objęte tą dyrektywą. Dodatkowo chcemy zauważyć, że jeśli patrzymy na całą unijną politykę klimatyczną, dzisiaj jest tak, że w tak zwanym sektorze non-ETS, naszym zdaniem, jest zwiększenie ambicji o ponad 900 mln uprawnień, co wprost sprowadza się do tego, że w Europie sami sobie nakładamy zobowiązania zupełnie niepotrzebnie w stosunku do zobowiązań międzynarodowych, do których UE jest zobowiązana.

Z punktu widzenia tego, co aktualnie jest omawiane, dla nas najważniejszą sprawą jest to, żeby pula aukcyjna w tej dyrektywie była zgodna z wytycznymi Rady UE z 2014 r. Kolejna sprawa – uważamy, że benchmarki, które są aktualnie zaproponowane w dyrektywie związane z emisyjnością, powinny się odnosić do postępu technologicznego i do wiedzy inżynierskiej, a nie do progów procentowych, które w rzeczywistości są narzucone tylko w trybie mechanizmu urzędniczego. Kolejna rzecz, bardzo istotna, to jest polski sektor ciepłownictwa komunalnego, który powinien mieć dodatkowy przydział uprawnień w ramach handlu uprawnieniami do emisji, bo to są sektory, które są bezpośrednio powiązane z bardzo wrażliwą tkanką społeczną. Kolejna sprawa – to uważamy, że rekompensaty dla sektorów energochłonnych powinny mieć zharmonizowany system prawny na poziomie całej UE, a dzisiaj jest tak, że w zależności od zasobności kraju te rekompensaty są przekazywane indywidualnie z budżetów państw członkowskich. Sprzeciwiamy się temu, żeby cena uprawnień do emisji była jak najwyższa, rosła i żeby na siłę kreować tę cenę dwutlenku węgla. Jednocześnie z racji tego, że Polska zaskarżyła do Trybunału, do sądu, tak zwany mechanizm MSR, uważamy, że obecnie propozycje związane z tym, żeby mechanizm MSR wykorzystywać do podnoszenia ceny uprawnień, jest niewłaściwy i niekorzystny, ponieważ nie mamy wyroku w tym zakresie ze strony ETS.

Co do spraw związanych z generalnymi rzeczami, to cały czas uważamy, że podstawa prawna przyjmowania aktu prawnego jest naszym zdaniem niewłaściwa dlatego, że dyrektywa EU ETS wpływa na miks energetyczny, a w zasadzie na bezpieczeństwo energetyczne, co w naszym przypadku oznacza, że akty legislacyjne, które mają wpływ

na bezpieczeństwo energetyczne, powinny być przyjmowane na innej podstawie prawnej, to znaczy za zgodą wszystkich państw członkowskich. Dziękuję uprzejmie.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. **Stwierdzam, że Komisja w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Środowiska, które odbędzie się w dniu 28 lutego 2017 r. w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach.** Na tym zamykam rozpatrywanie pkt V.

Przechodzimy do pkt VI – sprawy bieżące. Następne posiedzenia Komisji odbędą się jutro o godzinie 12.00 i 13.30 w sali konferencyjnej. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt VI. Informuję, że na tym porządek dzienny został wyczerpany. Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzania w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu. Zamykam posiedzenie Komisji.